

Μητροπολίτης Φθιώτιδος: «Σεισμός φτωχυσίας και ελευθερίας»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στον μεγαλοπρεπή Ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης στην ομώνυμη πόλη της Λοκρίδος ιερούργησε σήμερα, Κυριακή του Τυφλού, 17 Μαΐου, 2026 προεορτίως ο [Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών](#), κηρύσσοντας με την ακολουθία του Αγιασμού και την έναρξη των λατρευτικών και πνευματικών εκδηλώσεων της πανηγύρεως της Ενορίας, σε απευθείας τηλεοπτική, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών χαρακτηριστικά επεσήμανε:

«Σήμερα τόσο το αποστολικό ανάγνωσμα όσο και το ευαγγελικό ανάγνωσμα μας

ομιλούν για συγκλονιστικό σεισμό.

Το αποστολικό ανάγνωσμα μας ομιλεί για έναν κυριολεκτικό σεισμό, ο οποίος συνέβη όταν ήταν στη φυλακή ο Απόστολος Παύλος και η συνοδεία του, εκεί που τα πάντα φαινόταν να καλύπτονται από το σκοτάδι της αδικίας, εκεί που τα πάντα φαινόταν να είναι βυθισμένα μέσα στη βία και στην ανελευθερία, εκεί λοιπόν, έρχεται ξαφνικά ένας σεισμός και απελευθερώνει τον Απόστολο Παύλο και τη συνοδεία του, ένας σεισμός, ο οποίος γεννήθηκε από την προσευχή, ένας σεισμός, ο οποίος υπήρξε η απάντηση του Θεού, η παρέμβαση του Θεού την ύστατη στιγμή, για να απελευθερώσει και να δικαιώσει και να δώσει τη δυνατότητα στον Απόστολο των Εθνών να συνεχίσει το ιεραποστολικό και φωτιστικό ευαγγελικό του έργο.

Ένας όμως παρόμοιος σεισμός μεταφορικά συμβαίνει και με την συνάντηση του Χριστού με έναν άνθρωπο, ο οποίος γεννήθηκε τυφλός, με έναν άνθρωπο, ο οποίος ποτέ δεν αξιώθηκε να δει με τα μάτια των οφθαλμών του την ομορφιά του κόσμου, την ομορφιά των προσώπων, την ομορφιά της ζωής, δεν είχε αξιωθεί να ξεχωρίζει την μέρα από την νύχτα, δεν είχε αξιωθεί να δει την ποικιλία των χρωμάτων, δεν είχε αξιωθεί στη ζωή του να έχει θέα του ορατού και αισθητού κόσμου και όταν τον συναντά ο Χριστός γίνεται σεισμός στη δική του ζωή, καθώς ο Χριστός τον θεράπευσε και του χάρισε την όραση, την όραση την εξωτερική, γιατί όπως φαίνεται ο άνθρωπος αυτός μπορεί να είχε στερηθεί τους χοϊκούς γήινους οφθαλμούς όμως είχε εσωτερική όραση, είχε εσωτερικούς οφθαλμούς, πνευματικούς οφθαλμούς και έβλεπε πολύ καλύτερα από όλους τους άλλους γύρω του, οι οποίοι υποτίθεται είχαν τέλεια φυσική όραση. Κι αυτός ο σεισμός τον συγκινεί, τον συνεπαίρνει. Αυτός ο σεισμός του ανοίγει τα φτερά της εκφραστικότητας, της κοινωνικότητας και γυρίζει παντού και διαλαλεί το μέγα θαύμα, την μεγάλη ευεργεσία που συνέβη στη ζωή του, όχι για να διαφημίσει τον Χριστό, γιατί ο Χριστός δεν είχε καμία ανάγκη διαφήμισης, αλλά για να εκπληρωθεί αυτό που είπε ο Χριστός στους μαθητές, όταν τον ρώτησαν επηρεασμένοι από αντιλήψεις παγιωμένες και προκαταλήψεις, γιατί αυτός ο άνθρωπος είναι τυφλός: «ήμαρτε αυτός ή οι γονείς αυτού:» Δεν μπορούσαν να δουν πίσω από την ασθένεια και τη δυσκολία κάτι άλλο πέρα από μία τιμωρητική κατάληξη μίας προϊστορίας και έρχεται ο Χριστός να τονίσει ότι ασφαλώς και αυτός ως άνθρωπος μπορεί να είναι αμαρτωλός και ασφαλώς και οι γονείς του και οι πρόγονοι του μπορεί να είχαν πολλές αμαρτίες, όμως δεν είναι εκ γενετής τυφλός λόγω των αμαρτιών του «αλλ' ίνα φανερωθή η δόξα του Θεού».

Και αυτό ακριβώς πράγματι συμβαίνει μόλις ο άνθρωπος θεραπεύεται. Διαγγέλλει παντού την δόξα του Θεού, τα μεγαλεία του Θεού και μοιράζεται αυτόν τον εσωτερικό και σωματικό δικό του σεισμό, τον σεισμό της φωτοχυσίας, το σεισμό της ανάβλεψης, τον μοιράζεται με τους πάντες και παρά ταύτα αυτός ο σεισμός

δεν φαίνεται να ταρακουνά ανθρώπους προκατειλημμένους όπως ήταν οι Φαρισαίοι, το ιερατείο της εποχής, που δεν μπορούσε να δεχτεί ότι ο Χριστός μπορεί να επιτελέσει τέτοιο θαύμα και μάλιστα ημέρα Σάββατο. Αυτός ο σεισμός δεν ταρακουνά ούτε τους ίδιους τους γονείς του, οι οποίοι από τον φόβο να μην εκτεθούν στην εξουσία, από το φόβο να μην φανούν ενδεχομένως γραφικοί, να μην εκτεθούν στον κοινωνικό περίγυρο, δηλώνουν άγνοια ότι τάχατες δεν γνωρίζουν και δεν ξέρουν τι ακριβώς συνέβη με το παιδί τους ενώ ήξεραν πολύ καλά ότι ήταν τυφλός και χαριτώθηκε η ορατότητα να είναι και δικό του προνόμιο και δικό του δώρημα να μπορεί και ο ίδιος να ορά, να βλέπει, να αισθάνεται τους οφθαλμούς, να χαίρεται τη ζωή τους.

Αυτός ο σεισμός λοιπόν ταρακούνησε αυτή την ψυχή που είχε αυξημένη εσωτερική όραση. Αυτός ο συγκλονισμός, αυτή η τεράστια αλλαγή στη ζωή του, τον οδήγησε να συναντήσει το Χριστό, να του αποκαλυφθεί ο Χριστός, ο οποίος του είπε ότι εγώ που σε θεράπευσα, εγώ που σου χάρισα το φως, εγώ με το οποίο ομιλείς και τον οποίο βλέπεις, εγώ είμαι ο Μεσσίας, ο Σωτήρας και Λυτρωτής, ο δικός σου και του κόσμου και έτσι αξιώθηκε αυτός ο τυφλός να γίνει και ομολογητής και κήρυκας αυτής της αληθείας.

Είναι αλήθεια πολλές φορές, ότι αντιμετωπίζουμε τόσο δύσκολα προβλήματα τόσο μεγάλες δοκιμασίες τόσο απίστευτα σκληρές καταστάσεις που έχουμε ανάγκη έναν σεισμό ξαφνικό σαν αυτόν που συνέβη στον φυλακισμένο Απόστολο των Εθνών Παύλο, μια παρέμβαση του Θεού να μας απελευθερώσει, να μας λυτρώσει, να μας θεραπεύσει, να μας ξεκουράσει. Ας ικετεύσουμε το Θεό, ας ικετεύουμε ο ένας για τον άλλον με πολλή αγάπη ο Θεός να παρεμβαίνει, ώστε να λυτρώνει και να απελευθερώνει και να δίνει δυνατότητες, για να ομολογούμε το Πανάγιο όνομά Του, να δίνει δυνατότητες, για να αφιερωνόμαστε ακόμα πιο πολύ στο Θέλημα Του, να μας δίνει ευκαιρίες και δυνατότητες όσο και αν Τον έχουμε λυπήσει, όσο και αν έχουμε σφάλει, όσο και αν έχουμε αμαρτήσει, να μας δίνει δυνατότητες για να ξεκινάμε και πάλι και να προχωράμε όπως ο καθηλωμένος επί χρόνια τυφλός της σημερινής περικοπής έγινε αετός πραγματικός, έγινε κήρυκας και ευαγγελιστής, έγινε ομολογητής έγινε διαπρύσιο στόμα της αλήθειας του Ευαγγελίου του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και εδόξασε το Θεό και φανέρωσε τη δόξα του Θεού στους ανθρώπους».

Ο Προϊστάμενος του Ναού και Αρχιερατικός Επίτροπος Θερμοπυλών και Μενδενίτσης Πρωτ. π. Κωνσταντίνος Ρεντίφης, εξέφρασε υικκή ευγνωμοσύνη προς τον Σεβασμιώτατο εκ μέρους όλων των συνεργατών και των Ενοριτών του Αγίου Κωνσταντίνου Λοκρίδος.